

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 19 Octomvrie st. v.

Se va fi întâmplând oare, ca bărbaii politici ai compatrioților maghiari să se culce și să se scoale vre-odată fără de a gândi la armată?

Este anevoie de creșut, că s'ar putea întâmpla și una ca aceasta. Judecându-i după atitudinea țiaristice maghiare trebuie să știm, că la dîșii gândirea la armată s'a prefăcut în obicei. Nu este un privilegiu lăsat de Dumnezeu, care se nu-l folosească pentru a discuta cestiunea armatei.

Dar' ceea-ce face lucrul și mai interesant, este conglăsuirea tuturor nuanțelor sau partidelor maghiare când discută cestiunea armatei. Tocmai ca și când e vorba de cestiunea naționalităților nemaghiare se întâlnesc și când e vorba de armată; ca și cum toate partidele maghiare ar fi numai unul. Nu e divergență principială între dîșele în cestiunea armatei, sînt toate de acord, începînd dela extrema stîngă până la dreapta extremă.

Se știe, că delegațiunile au fost convocate, și că s'au și întrunit, de astădată, la Viena. Se știe, mai departe, că delegațiunile se ocupă între altele, și încă în mod foarte eminent cu armata.

Se poate acum ca țiaristica maghiară, să lase să treacă ocaziunea și se nu scrie ceva despre armată?

Nu se poate.

Ear' dacă s'ar putea, ar fi egal cu a renunța dela firea ei maghiară și putem adăuga fără scrupul, șovinistă totodată; ar fi egal cu coborîrea de pe pedestalul, pe care s'a urcat dela dualism încoace, ca se apară naționalitatea maghiară ca putere, ca națiune mare.

Oamenii, care nu sînt familiarizați cu împregiurările din țările unguresci, ar crede, că facem nedreptate țiaristice unguresci și naționalități maghiare, pentru-că îi facem imputări tocmai când ar fi să-i lăudăm patriotismul.

A gândi la armată, a se ocupa cu dînsa, trebuie să fie o vîrtute civică pen-

tru ori-și-ce oameni dintr'o societate cum se cade, prin urmare și noi ar trebui să ne bucurăm, că compatrioții nostri sînt atât de patriotici, încât se culcă și se scoală cu gândul la armată.

Așa ar fi să fie, dar' durere, totuși nu e așa.

Și Românii gîndesc, nu, cugetă la armată. Românii însă se cugetă totdeauna, ca cu contingentul lor se întărească armata. Ei dau totdeauna fiilor lor merindea morală, ca să fie sobri, supuși disciplinei și, în timpuri serioase, cu abnegațiune bărbătească pentru Tron și patrie și până la moarte credincioși jurămîntului lor. Dintre Români încă n'a provocat nimenea pe feciorii nostri la necredință, la deserțiune, sau la denegarea datorinței în campanie și în focul bătăliei. De aceea despre feciorii nostri cronicile și istoria răsboaielor nu știe povestii, că ar fi călcat jurămîntul, și ar fi părăsit steagurile și ar fi dat sucurs inamicului, desertînd sau întorcînd arma cătră camerații de mai nainte. Și de aceea și la 1809 și la 1848—9, și la 1859, precum și la 1866, feciorii de român au știut să înalte gloria armatei austriace, fără se aibă în vedere altă recompensă, decât aceea de a-și fi împlinit datoria ca patrioți adevărați.

Dar', așa gîndesc, așa cugetă Românii de-a pururea la armată. Pentru-că Românii știu cât de periculoasă este pentru societatea omenească demoralizarea unei armate. Ei știu, că lupta politică, aruncată în armată, nu poate decât să demoralizeze.

Nu noi, ca Români, voim să ne facem judecători, dacă compatrioții maghiari, tot ca Românii au cugetat despre armată în timpul lui Rákoczi, în timpul lui Kossuth și în timpul când Türr, Klapka și alții umblau să seducă pe conaționali lor și pe cine vor putea dintre șirurile armatei comune spre a revolta contra tronului și contra ordinii atunci existente în stat. Nu voim să susținem, că dacă compatrioții nostri au comis greșeli în trecut, trebuie să comită și în viitor.

Este adevărat, că prezentul nu oferă garanții destule, că ceea-ce a fost nu va mai fi. Însă nici prezentul, care, ca mîne va fi și el trecut, se nu ne mîhnească așa de mult, încât să ne luăm toate speranțele în toate privințele, dela viitor.

Căci dacă e adevărat, ceea-ce cu regret o constatăm, că compatrioții maghiari încă nu-și bat capul cu îndreptarea lucrurilor pe o cărare, care se ne nutrească speranțele juste, nu trebuie să pierdem din vedere, că sînt încă prea preocupați de autocrația lor față cu naționalitățile nemaghiare.

Tendența aceasta însă îi dispune, ca ei și față cu armata deocamdată se nu cugete ca noi, ca Românii. Ba ei în privința aceasta sînt chiar atât de naivi, încât nici nu mai află de lipsă a-și tăinu cugetele, nici față cu compatrioții lor, nici față cu monarhia de care se țin, nici față cu străinătatea.

Ar fi lucru de mirat, dacă în decursul sesiunii delegațiunilor din anul acesta, nu s'ar afla vre-un compatriot maghiar, sau mai mulți compatrioți maghiari, care sau cari să aducă earăși pe tapet cestiunea dualisării armatei. Pentru-că după ideea compatrioților maghiari, care se manifestează mai de mult în țiaristica lor, în visul acesta de aur culminează perfecțiunea puterii armate din Austro-Ungaria.

Compatrioții maghiari, judecînd tot după manifestațiunile din presa lor, țin morțiș, că armata austro-ungară are să fie mai bună, dacă în jumătate dintr'însa, comanda și administrațiunea toată, de sus până jos, vor fi în limba maghiară.

Eată dar' deosebirea între noi Românii și între compatrioții maghiari, când ne este vorba de armată.

Până când Românii își bat capul cum să fie bine încheiată, ca să fie totdeauna în stare de a susține bunăstarea și gloria monarhiei, compatrioții maghiari vor să o divizeze, pentru-ca și prin aceasta să-și arete dominațiunea.

Și tendența aceasta atîta îi răpesc, încât nu bagă de seamă ce fac.

Căci făcînd abstracțiune dela împregiurarea, că prin divisarea armatei comune austro-ungare, puterea armată a monarhiei s'ar deteriora din lipsa de oficeri superiori și subalterni, trebuie să mai punem întrebarea, că prin introducerea limbii maghiare în armată s'ar face feciorilor vre-o înlesnire?

Trei părți, dacă nu mai mult din feciorii din armata recrutată din țările unguresci ar căde din ciubăr în șustar: li s'ar impune în locul unei limbi străine, dar' culte și cu un orizont foarte larg, o limbă cu o cultură în fașie și cu un orizont foarte mărginit, mai mărginit decât al limbilor proprii feciorilor de ori-care naționalitate nemaghiară din țările unguresci.

Aceasta, ori-ce om cu mintea la loc, trebuie să o recunoască. Românului d. e. cu limba sa îi stă cu mult mai multă lume deschisă decât Maghiarului cu a sa. Tot așa Sîrbo-croatului, Slovacului și Rutenului. Fiecare din acestia poate călători în țări depărtate afară de patria lui, pe când numai cu limba maghiară nici în Ungaria nu poți călători preste tot locul, decât în vre-o câteva ținuturi între Tisa și Dunăre. Prin urmare, înlesnire nu s'ar putea face nimănui; ceea-ce s'ar putea însă ar fi provocarea resensului cătră limba impusă și implicate prin limbă și cătră serviciul, care acum îl prestau cu drag și cu toată responsațiunea.

Președintele delegațiunii maghiare, așa cetim, a atins o coardă serioasă în ȋiua deschiderii cu solemnitate a delegațiunii maghiare. A făcut mențiune de posibilitatea unor evenimente, de care de mult se tem oamenii politici în Europa întreagă. Am dori ca cuvintele președintelui delegațiunii maghiare să fie trezit puțințel pe vizători spre a începe a cugeta odată și ei ca oamenii trebii.

Eată dar', că pe orizontul politic se ivesce și un punct, care deși slăbuț, dar' tot învie speranțele de îndreptare. Auîndu-se în șirurile compatrioților maghiari o voce atât de puternică avertisînd, pentru-ce n'am avé drept a presupune, că vor

Foia „Tribunei“.

La „Stîna de Vale“.

Plictisiți de monotonia vieții din Beiuș, ne-am hotărît mai mulți să petrecem vr'o două zile în mijlocul codrilor, sub umbra deasă a brașilor.

Pentru crișeni în genere și pentru beiușeni în special, „Stîna de Vale“ are un farmec neexplicabil. Ascunsă între codrii ce despart Transilvania de Crișana, ea ne întinde toate plăcerile ce ne poate da natura în vara vieții sale.

Oameni tuberculoși, slabi și ologi vin aici ca să se supună curei dulcelui climat al codrilor.

Oameni sănătoși, veseli și cu dare de mînă vin aici să-și petreacă cea mai frumoasă parte a anului. Turiști români, cari se compun mai totdeauna din studenții și teologii de prin prejur, vin cu câte „o dărabă de clisă și pită“ garnisită cu câteva cepe naționale, și fac codrii să răsună de desmierdătoare doine populare, de cântece naționale și de câte-un „Te iubesc“ și „Te ador“. —

E veselă viața la „Stîna de Vale“, sînt veseli și nepretențioși oamenii, cari compun societatea de acolo. Par'că nici n'ai fi între necunoscuți; lumea de acolo ți se prezintă astfel încât îți vine a crede, că ești între părinți, frați, surori, rudeni și prieteni; îți deschid tot largul

inimei lor și te țin cu vorbe dulci de-ți vine să-ți tot ascuți și se nu le spui nimica.

Nu-i vorbă, în povestirile lor lucrează cu multă viață și fantăzie, dar' cîtă vreme fantăzia e frumoasă și bine predată, îți vine a crede, că este un „fait accompli“.

Ademniți și noi de cei-ce au mai fost la „Stîna de Vale“, într'o bună dimineață ne-am pus în trăsura și: înainte surugiale!

Eram vr'o treisprezece. Era șegalnicul judecător de tribunal din Arad, V. Pagubă cu frumoasa sa fiică, Hortensia; gentila familie Ignat, mai mulți profesori veseli și eu „Robinsonul cel modern, ajuns în sfîrșit la uscat“.

Societatea noastră se compunea din oameni veseli, care de care spuneau că o minciună frumosă, că o scenă din viața sa, sau că o anecdotă populară. Aproape două ore am călătorit, fără-ca vederile noastre să se împedecă de vre-un tablou surprinzător al naturii.

Ajunși odată la poalele șirurilor de munți, am încetat de a ne mai întrece în glume și ca la o comandă supremă am admirat tablourile vii ale naturii, ce se desfășurau înaintea ochilor nostri. Eram într'o strîmtoare de munți; lîngă drumul ce cotînea înspre sus șerpuia o vale lînă și gomotul ei cel confus. Mă credeam la valea Peșului din Sinaia. De-a dreapta și de-a stînga noastră se ridicau spre cer doi brădeți, al căror miros ne isbea într'un mod plăcut. Astfel mer-

geam tot înainte și tot la deal, când deodată ne vedem față în față cu „piscul lui Roșu.“

De aici ni se prezenta în toată splendoarea ei încântătoare vale a Beiușului. Un ținut românesc, un raiu al Crișanei își arată frumusețile sale, cu o mîndrie frapantă. Beiușul cu turnurile sale mărețe, satele cu bisericile lor simple, vîile, movilele, platourile, dealurile și pădurile respirate, în sfîrșit toate aceste încredințate de un întreg șir de munți — îți dovedesc maiestatea naturii.

Dela piscul „Poienii“ am mers spre vale încungiurată de goroni, de văi și de prăpăstii. După rîcoarea aerului am simțit cu toții, că ne apropiem de „Stîna de Vale.“ O jumătate de oară de plăceri și eacă-ne la băi!

O palmă de pămînt neroditor, încungiurat de codrii falnici, străbătut de o vale lînă și cu 15—20 de case elvețiene, — eacă „Stîna de Vale“ în resumat, fără nici un atribut.

Cît de risipitoare a fost natura în „Stîna de Vale!“ Cîte văi, izvoare și coline din cele mai alese a lăsat dînsa aici. Ți-se pare, că întreaga bogăție a naturii este ascunsă în mijlocul acestor codri.

Din acest locaș al fiarelor sălbatice, Preasfinția Sa Mihail Pavel, episcopul român gr.-cat. din Oradea-mare, a început să facă un admirabil locaș de vară al oamenilor de bine. Numai Preasfinției Sale i-se atribuie meritul, că a scos la iveală un raiu al Crișanei, numai Preasfinția Sa merită toată lauda, că prin o muncă neobosită

de șese ani s'a îngrijit de stabilimente confortabile și nepretențioase.

Așa cum este astăzi, Stîna de vale poate să adăpostească în sinul ei aproape 300 de persoane. Și nădăjduim, că în curînd Stîna de vale are să fie un loc de convenire al Românilor, o baie exclusiv românească.

* * *

Abia ce am sosit ne-am pus la o mică comsuțaune în unicul, dar' plăcutul restaurant al stînei, și mai apoi ne-am dus la plimbare. Am vizitat casele, teatrul cel nou și mare, unde în viitor o trupă de diletanți români din Beiuș vor amusa publicul odată sau de două-ori pe săptămână: izvorul lui „Mihail“, izvorul „Dan“, izvorul dulce, casele turistilor, stabilimentul de baie și în urmă ne-am îndreptat la „Izvorul minunilor“, despre care am auzit multe minuni.

Sburdalnic cum sînt de fire, am alergat înainte, părăsind tovarășii, cari veneau prea a lene și după două minute ajunsei la „Izvorul minunilor“.

Un basin mare în mijlocul unui brădet des, împesurat de bolovani mohoriți — este izvorul minunilor. Dintr'un canal natural curge cu o viteză ne mai pomenită apă cristalină, care se varsă, formînd o cascadă în miniatură, în basinul cel bine îngrijit. Deasupra cascadei se ridică trei bolovani mari acoperiți de un mohor fin ca catifeaua și-ți se pare, că bolovani ar fi

fi și între ei, în fine, oameni cu resonanță sănătoasă? Mai ales, când noi, de altă parte seim, că ambițiile individuale ale naționalității lor, compatrioții maghiari le pot afirma pe alte căi.

Caute să câștige pe toate naționalitățile nemaghiare pentru conlucrare comună, așa după-cum aceste sincer doresc, în folosul monarhiei.

Patria atunci va fi cu mult mai asigurată pentru toți, decât, dacă vor mai spori spini, prin care, jignind amorul propriu al compatrioților lor nemaghiari, vor paraliza și patriotismul desinteresat și resignat, unicul, care în timpuri serioase poate fi patriei folositor.

Adresă de aderență.

Românii din Secaș au trimis D-lui General Traian Doda următoarea adresă:

Măriei Sale Domnului

Traian Doda,

General austriac și ablegat al partidei naționale române cu domiciliul în

Caransebeș.

Subscrișii cu devotament sacru și amoare românească ca semn și pemn al aderenței noastre la ultimul act național și patriotic ce Ilustritatea Ta ai executat — Te salutăm cu următoarea adresă:

În timpuri critice ne-ai condus în război,

Azi în pace ne vorbești bine:

Întru adevăr trăești pentru noi,

Dar' și noi pentru Tine.

Din câmpul lui Marte Te-ai reîntors cu glorie

Stăncă în fruntea fiilor lui Traian,

În pace Te concomitează nimbul victoriei;

Trăește — Să trăească un Cincințat Român.

Ce-ai dă Generale, Bătrân'

A dă Poporul Teu român:

Adicți-Ți sîntem și rămânem credului Teu;

Pe parte ne stă dreptatea și bunul Dumnezeu!

Secaș, lângă Oravița, la 4/16 Oct. 1887.

Iosif Stupinianu, preot; Valentin Dioniu, dasc. rom.; Dumitru Pascu, măestru și econom; Ioan Coca, neguțator și propr. de mine; Filip Buzilă, econom; Nicolae Păsule, econom; Alexiu Sieghescu, econom și neguțator; Ioan Daba, econom; Achim Vuciu, econom; Trifu Găvădină, econom; Teodor Daba, econom; Maxim Calinu, econom; Avram Popa, învăț.; Ioan Băiașu, neguț. și propr. de mine; Ioan Popoviciu, preot; Pavel Popa, preot rom. și propr. de mine; Sofronie Dragu, econom; Iosif Bunea, econom; Nicolae Măruța, econom; Sinesiu Bistreașu, preot românesc; Alexa Buzila, econom; Pavel Cipu, învăț. gr.-ort.; Alexiu Secula, econom, etc.

Correspondență din Viena.

Viena, 29 Octomvrie n. 1887.

Sistemul dualistic cade din o criză în alta. Dela anul 1867 încoace, de când s'au desfășurat monarhia în două părți, am petrecut un șir lung de crize, care încă nu s'au încheiat. Aceasta ne dă argumentul, că sistemul acesta nu

pironiți de un brad frumos, care stă chiar deasupra gurii canalului.

Un moș bătrân cu plete albe ca zăpada șede în apropiere și suspina a greu. Curios de a ști ceva despre „Isvorul minunilor“ mă apropias de simpaticul bătrân și astfel îi grăii:

— Bună ziua moșule! Am audiat multe frumoase despre acest izvor, n'ai fi atât de bun să mă lămurisesc d-ta asupra celor ce am audiat pe ici pe colo.

— Bună se-ți fie inima domnișorule! Apoi alduiește-te Dumneșeu e o poveste lungă, dar' Ți-o spun, dacă-ți fi eu răbdare.

Mai de mult erau alte vremuri, alți oameni, era altă lume. Și era mai bună lumea de atunci, era mai de trăit cu oamenii din lume, nu scia nimeni de atâtea greutăți, nu se pomeneau dările cele multe de astăzi și țeara nici nu visa de drumuri de fer și de mai sciu eu câte lucruri minunate și mari, de-ți vine să crezi, că omul e astăzi cu spiritul și, de meșter mare ce-ți, pare că nici ucigă—toaca nu-l întrece în drăcii. Dar' aceea vreme a fost de mult, tare de mult, înainte de tabăra cea lungă a Frâncului și mai înainte de vremea lui Pinteai voinicul, a fost pre când umbla prin lume Făt-frumosul și Ileana Cosinteană, pe când împăratul Albastru ținea bătaie cu smei și trecea preste munți de aur cu isvoare de argint, când trăeau Dinele cele dalbe cu tru-

și-a găsit forma definitivă. O criză politică e pentru un stat, ceea-ce e morbul pentru om, și așa precum omul, care din o boală în alta cade, nu se află în o stare normală, așa e și cu viața unui stat, sistemul e de asemenea anormal, dacă numai crize produce.

Aci se ivesce o criză în Ungaria, aci resare alta în Cislaitania.

Aci Românii sînt și Slavii, și ear' în curînd Germanii, cari declară interesele lor de periclitare, și își ridică steagul de opoziție. De altă dată sînt eără interesele comune ale monarhiei, cari se află în pericol.

Din toate aceste rezultă, că echilibrul politic al monarhiei e adînc conturbat. E deci întrebarea: pot rămănea lucrurile astfel, și monarhia poate suporta o astfel de stare? Până când în Europa va domina pacea, poate că ar fi posibil a suporta starea de prezent, fără de a ave mari îngrijiri. La cas însă, când s'ar nase complicațiuni războinice în Europa, atunci starea prezentă e absolut imposibilă. Despre aceasta nu mai încapă nici o îndoială. Relațiunile din Transilvania și din Croația au de lipsă o corecțiune precum și cele din Boemia și Galiția. Din punct de vedere al intereselor acestor popoare precum și ale monarhiei corecțiunea aceasta e pregnantă și indispensabilă. Ilusiunile șovinistilor maghiari deci, numai un scurt timp mai au. E cunoscut și fără îndoială, că Maghiarii risipesc toate mijloacele, pentru a-și pute asigura poziția. Aceasta s'a putut observa și cu ocaziunea prezenței Împăratului în Transilvania. Când vor distruge însă Maghiarii toate mijloacele disponibile, ce va fi atunci? Cu toată arta din lume popoarele nemulțumite nu vor dispără. Românii și Slavii nu se vor pute maghiarisa nici germanisa.

Austriaci vor să fie toți, și aici zace eșirea din labirintul greutăților prezente. În fine va trebui să se ridice din nou steagul Austriei, și steagul unei Austrie, în care toate popoarele să se poată bucura de unul și același drept.

Revistă politică.

Sibiu, 19 Octomvrie st. v.

La 29 l. c. a primit Maiestatea Sa la Viena delegațiunile austro-ungare în forma obicinuită. Cuvintele ce le-a rostit Monarchul cu acest privilegiu a trebuit să umple de bucurie nu numai pe membrii ambelor delegațiuni, ci și pe toți cetățenii iubitori de pace ai acestei monarhii. În cercurile delegaționale se afirmă unanim, că acel pasagiu din Mesagiul Tronului, prin care se accentuează, că politica monarhiei află la puterile externe nu numai recunoștință, ci și un sprijin însemnat, se rapoartă la alianța de pace dintre Germania, Italia și monarhia noastră,

Bună impresiune trebuie să producă pretutindenea asigurările de pace ce le rostesc un cap încoronat între împregiurări atât de critice cum sînt și cele actuale. Când Germania a emis oprirea exportului de cai și i-au urmat celelalte state, când comisarul de poliție francez Schnäbele a fost arestat de către autoritățile de graniță germane, când prințul Ferdinand a fost ales de principe al Bul-

pul de flori și cu ochii de stele, jucând prin codrii de-ți era mai mare dragul de hora lor cea veselă.

Pe a cele vremuri erau multe isvoare cu apă de leac, a căror veste s'a fost dus dintr'o margine de țeară până în cealaltă, căci, cine putea să bea apă din a cele isvoare chiar în fapt de dimineață, pe când răsare luceafărul bouliu, acela fericit era toate zilele vieții lui; oamenii căutau acele isvoare mai mult decât cum caută feciorii fetele de măritat. Dar' cât de larg și de lung a fost pământul și câte isvoare erau pe lumea lăsată de D-șeu, nici unul nu avea mai dulce apă și mai bun nume ca isvorul Bihorului, ca isvorul acesta, lungă care ședem.

Căci Doamne! I-s'a fost dus vestea de-a latul și de-a lungul țerii, de-a crucișul și de-a curmezișul, cât e zare de vădit dela Meașă-și până la Meașă-noapte, și cât e dela descălecatul Răsăritului de soare până în afundul Sfințitului: atăta i-s'a fost dus vestea; ba a trecut preste graniță și a ajuns până la împărăție și de aici preste nouăzeci și nouă de țeri și nouăzeci și nouă de mări, a trecut vestea până unde se bat munții în capete și stă rădămată de cer toarta lumii, încât toți erai și împărații au prins cuvînt despre isvorul cel minunat și veneau în rădvane aurite și călări pe cai îmbrăcați în haine de aramă, ca să vadă și se bea apă din „isvorul minunilor“.

Și ci-că, feciorii de erai și prinții cei frumoși și fetele cele măestre de împărat și nalte

gariei și când el s'a rezolvat a accepta alegerea și a și plecat în Bulgaria fără aprobarea puterilor și sub viulele proteste ale Rusiei cine mai credea, că nu o să se întemple nimic, că în curînd o se vie Monarchul nostru și dela treptele Tronului să vestească popoarelor pacea, de care au atât de multă lipsă. Și întru adevăr, după toate cele câte s'au petrecut într'un interval relativ foarte scurt, n'a cădut nici o împușcătură, nici la Apus nici la Răsărit, și astfel sîntem nevoiți a admite, că mulțumirea cu care arată Mesagiul împăratesc asupra liniștei, de care ne veselim, e justificată și că politica care a scuit se evite între asemenea împregiurări ori-ce conflict, e vrednică de încrederea, de care s'a împărțit până acum.

Cu toate aceste cestiunea bulgară rămăne ca un punct negru pe orizontul politic; ea nu s'a rezolvat și Monarchul nici nu pune în perspectivă o grabnică rezolvare a ei, ci dă expresiune speranței, că va rămăne și de aici înainte de un caracter mai mult — local. Cestiunea aceasta va ave deci se treacă încă prin multe acte diplomatice și actuala stare de lucruri din Bulgaria va ține încă, scie D-șeu, cîta vreme. Dar' mai bine o trăgănare a rezolvării, decât o grabnică rezolvare prin puștile cu repetiție.

În privința drumului, pe care îl va lua familia împărătească rusească cu privilegiul întoarcerii sale din Danemarca, nu se scie încă nimica pozitiv și se pare, că nici însuși Țarul nu a luat vre-o hotărîre în aceasta direcțiune. Cu toate aceste se afirmă, că ruta preste Germania e cea mai probabilă. Din Petersburg se depeșează, că programa călătoriei va fi următoarea: Numai decât după înăsătoșirea copiilor Țarul va pleca cu trenul din Copenhaga. După aceea Țarul se va despărți de familia sa pe un timp mai scurt, va cerceta pentru vre-o câteva oare pe împăratul Wilhelm în Berlin și, întâlnindu-se cu familia, își va continua călătoria la Rusia preste Wirballen, unde se fac deja mari pregătiri pentru siguranța lui.

După o împărțire ce o primesce din Sofia „Corr. d'l Est“, agentul austro-ungar de acolo, dl Burian ar fi avertizat pe principele, că se plănuiesc un atentat în contra vieții lui. Acela a primit dela consulul austro-ungar din România o depeșă cifrată, prin care aduce la cunoștință, că, după informațiunile cele mai positive, atentatul la viața lui Ferdinand e lucru hotărît și că se va pute executa în tot momentul.

Individul ce a fost arestat în Varna, se cheamă Franz și e sudit austro-ungar de naționalitate cehică. El a mărturisit, că voia să meargă la Sofia, spre a comite un atentat în contra lui Ferdinand prin o mașină de exploziune. A mai adaus, că paralele pentru mașină le primisă dela un advocat bulgar ce de curînd s'a fost reîntors din Odessa.

Împărătesă și sfetnici luminați dela curțile domnesci și toată mulțimea de oameni, cari s'adunau de preste hotare și erau cîta frunză și earbă, nu se puteau destul mira și nu le erau de ajuns doi ochi pămînteni se vadă frumseța cîta era la „Isvorul minunilor“, atăta frumseță era de vădit și doară nici raiul nu era mai frumos și mai sfînt decât locul și împregiurimea isvorului acestuia.

Era fermecat tot locul, era fermecat de o dîină, o fată frumoasă-frumoasă, cum n'a mai vădit ochi de om de când a făcut D-șeu ochi în lume! Ea era dîina isvorului, și mîndră era ca o minune, și rumenă era ca bujorul și dragă era ea tot codrului cu brazi și câmpului cu flori, că de ai fi bătut lumea din dungă în dungă și ai fi căutat până pe la marginile pământului la împăratul florilor, n'ai fi găsit așa bujor de fată și așa trup gingaș și nalt, și ochi așa negri, ca taina nopților înegurate, și glas așa dulce, ca picurișul isvorului din munte, cât n'avea samăn și păreche, de frumoasă ce era! Căci feciorii de erai n'au înebunit de dragul ei și căpi n'ar fi răsturnat pământul într'o dungă, de îndrăgostiți ce-au fost în ea, că mai ales la amiață-și când stă soarele cruce pe cer, eșea dîina cea frumoasă din apa isvorului și sta pe stîncă asta, pe care-o vezi, se rașima de trunchiul unui brad, de gîndia, că nu vezi aievea, gîndeai, că vezi o arătare din alte lumi, un ânger alui D-șeu.

Înaltă și subțire de Ți-se scurgea inima vădîndu-o, cu obraji albi ca neaua din luna lui

Budgetul comun.

Preliminările budgetului comun viitor arată o arcare cu 10,962.117 fl. mai mult ca al anului curent. Această arcare se explică din expozeul primului ministru Tisza, care a accentuat, că pentru armată se va cheltui mai mult ca în anii trecuți, astfel încât budgetul Ungariei va fi îngreunat cu 4 milioane fl.

Temele principale ale budgetului, socotind cheltuielile și veniturile ordinare și extraordinare, sînt următoarele:

Cheltuieli: Ministerul afacerilor străine 3,859.100 fl. (mai puțin cu 618.050 fl. ca anul trecut.) Ministerul de război 128,485.584 fl. (mai mult cu 11,234.167 fl. ca anul trecut.) Ministerul de finance comun 171.060 fl. (mai puțin cu 220 fl. ca anul trecut.) Pensuni 2,006.560 fl. (mai mult cu 19.080 fl. ca anul trecut.) Necesitățile ordinare 110,845.801 fl. (mai puțin cu 595.000 fl. ca anul trecut.) Adaogînd necesitățile extraordinare, în total: 131,659.822 fl. (mai mult cu 10,962,117 fl. ca anul trecut.

Plusul veniturilor vămilor de hotare — scădînd 600.000 fl. votat pentru administrația Bosniei și a Ertegovinei — face în total 41,510.397 fl. Toate necesitățile, scădînd plusul veniturilor vamale, stă din 90,149.426 fl., din care sumă pentru țările coroanei ungare se scade 2%: 1,802.988 fl. 52 cr. Astfel suma totală este 88,346.437 fl. 48 cr.

Din această sumă — după cuota stabilită prin lege — pe partea Austriei vine 61,842.506 fl. 42 cr., pe partea Ungariei 26,503.931 fl. 21 cr.

Percepțiuni: Ministerul afacerilor străine 264.960 fl. Ministerul de război 2,548.877 fl. Ministerul de finance comun 651 fl. După pensuni 1583 fl. Alte venituri 6634 fl. — Total 2,820.574 fl.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa - Regina

noastră a făcut zilele trecute o excursiune la insula Corfu, de unde după o petrecere de o zi s'a înapoiat la Miramare.

Numiri militare. „Verordnungsblatt“ pentru armata comună c. r. publică schimbările personale ce urmează cu 1 Noemvrie n. Între cei avansați aflăm pe următorii. De colonel s'a numit: locotenentul colonel Aron Bihoi, reg. de inf. 64; de locotenent-colonel: majorul Vicenție Balas; de majori: căpitanul de cl. I.: Ladislau Trif, (46); Alexandru Lupu, (64); Irimie Vellean, (31); de căpitani cl. I. căpitani de cl. II.: Nicolau Marin, (63); Petru Banda, (101); Gavrilă Selceleanu, (101); și George Popoviciu, (64); de căpitani cl. II., locotenenți: Nistor Onciu, (50) și Petru Bogdan (50); de locotenenți: sublocotenentul Simion Barza, (16); de sublocotenenți: aspiranți de oficer Ioan Voicu și Damaschin Roman.

Furnisare de lemne. Camera comercială din Brașov aduce la cunoștința publicului, că direcțiunea primului drum de fer ungaresc-galițian a exers concurs de oferte pentru materialul de lemn trebuincios, până în 30 Noemvrie a. c. Mai departe direcțiunea generală a liniei ferate c. r. priv. Kaschau—Oderberger va primi ofertele de furnisare de lemne pentru numita linie ferată până în 1 Decemvrie a. c. Informațiuni mai de aproape se pot primi în cancelaria camerei comerciale în oarele de oficiu.

Februarie, rotunzi și rumeni și moi ca haina de mătăș, cu ochii ei negri și mari, doi ochi vii ca luceferii cerului și blîndi și visători cum n'aveau nume de spus și n'aveau păreche, de tînuți și limpedi ce erau, ca roua dimineții pe un fir de floare albastră.

Și pîrl ei negru, mai negru ca penele colbului, fi cădea suflat de vînt pe umerii ei albi, ca spuma mării și neteji în rotundimea lor plină, ca ciopliți din marmură sfîntă; așa sta dîina isvorului pe stîncă, și gîndeai că bradul, de care stă rădămată, plîngea și rîdea de bucurie și sta gata să-și întindă brațele și să-și cuprindă trupul ei fecioresc și s'o strîngă preste mijlocul încins cu brîu de mătăș și flori de aur, gîndeai că stîncă ar fi voit să aibă glas omenesc și să poată șopti numai două vorbe în urechia dîinei frumoase.

Și multă vreme a trecut așa; multă vreme și ani mulți de bine pentru oamenii bolnavi, cari veneau mereu la isvor și bînd necăjiți se înveliau. Și era fermecat isvorul, căci îl fermeca dîina, și-i era drag dîinei să locuească la isvor, căci eran buni oamenii din țeară și erau toți de o limbă și de-o lege, toți frați erau, Români cu suflet și inimă. Dar' au început a veni străinii, oameni de altă limbă și lege, oameni rei și cu ei s'a făcut rea țeara.

Au început a umbla vremuri grele, și au început a se sfîdi și a se urî străinul și Românul, că străinul voia să fie mare, dar' Românul era moștean și nu se lăsa. Că doară Românul

Generalul Mihail Trapsa, director de artilerie la comanda de corp de armată din Lemberg, a petrecut săptămâna trecută la Caransebeș, orașul său natal.

Avis. Prelegerile la școalele normale gr-cat. precum și la școala de fete din loc — în-cetând morbul difteritis, pentru care s'a fost sistat, se reîncep *Vineri în 4 Noemvrie st. n. a. c.* Se observă, că elevii și elevele din acele comune, pe unde grasează vre-un morb epidemic se ră-mână pe mai departe acasă. Blaj, în 29 Oc-tomvrie n. 1887. *Diracțiunea.*

Archiducele Ferdinand d'Este — După-cum sântem informați — a comandat cinci pre-dele naționale românești dela reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei, pentru împodobirea castelului imperial din Ems.

„Un discurs anti-maghiar“. „Nemzet“ se supără foc pe dl Iosif Filtsch, redactorul diarului „Kronstädter Zeitung“ din Brașov, că cu ocaziunea sfințirii bisericei ev. săsești din Codlea a ținut o cuvântare, în care a protestat cu toată energia în contra kulturgylet-urilor, propunând ca față cu toate reuniunile de ma-ghiarizare, Sașii să ridice școli nemțesci.

Archimandritul ordinului Basilianilor din Galiția, Ioan Isidor Korzinski a tre-cut în Cernăuți la biserica gr-or. Causa trecerii acesteia este, pentru-că numitul archimandrit nu este înțeles cu înnoirile puse la cale în Galiția de către Iesuiți.

Carol Goedeke, distinsul scriitor german, a murit în Göttinga.

Rublele în călătorie. În zilele trecute au eșit din Berlin cinci milioane de ruble în aur, cari veneau din Petersburg și-și conti-nuau drumul spre Paris și Amsterdam. Ca să nu suferă de urit pe cale, rublele călătoreau în societatea a lor doi înalți funcționari împărătești din Petersburg, cari purtau banii în cincișpre-dece pachete mari în greutate de 1017 chilo-gramme. Mare sgomot prin Germania și multă bucurie pe acolo, pe unde vor ajunge rublele a fi împărțite „frățesce!“

Automat la poștă. Technical Graznoff din Petersburg a construit o cutie postală, ce stampilează în mod automat scrisorile aruncate într'însa și liberează o recepție cu numărul co-respunzător pentru ori-ce scrisoare. Bun lucru ar fi acesta, numai de n'ar fi — prea-prea scornit

Monede de nickel. În curând se va întro-duce și în Franca moneda de nickel în locul mo-nedei de aramă; ca să nu se confunde cu mo-nedele de argint, piesele de nickel vor ave numai o efigie, dar' și o firmă deosebită, — pro-babil în opt colțuri. Terile care au înlocuit până acum monedele de aramă cu cele de nickel, sânt: Statele-Unite, Belgia, Elveția, Germania, Peru, Chili și Brasilia.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura popo-rului român.

Nr. 417/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 19 Septemvrie st. n. 1887.

(Urmare.)

Președinte: Iacob Bologa, vice-preșe-dinte. Membrii prezenți: Dr. II. Pușcar, P. Cosma, E. Macellariu, I. V. Russu, I. Po-pescu, B. P. Harșian, G. Barițiu, N. Frateș, controlor.

Secretar: Dr. I. Crișian.

a fost pe aici întâiu, el aici în țeara asta s'a po-menit de pe vremea lui Alexandru împărat, care s'a bătut cu furnicile și a mers până la poarta raiului, aici l'a apucat Stefan-Vodă cel viteaz, care s'a resoibit cu căpcăni și a pus trupul sfântului Ioan în sălaș de glaje la mănăstirea din Suceava.

Și dacă a vădut dîna cea frumoasă cum merge vremea, s'a dus n'a mai eșit pe stîncă, n'a mai vădut-o nimeni pe lume de atunci, nu-i s'a audt de nume. Isvorul nu mai era fermecat și apa lui nu avea aceea putere de leac, bolna-vii nu mai veneau la isvor. Și cu înecut s'a schimbat de tot lumea, au murit împărații cei vestiți și mari, am rămas acum cu greutățile și necazurile, lumea e prefăcută și e lume rea.

Abia că-și terminase moșul Teodor al Pin-terului povestea, eacă că vin și tovarășii mei. O copilă frumoasă o ia pe dinainte și cu dibăcia unei căprioare speriate sare preste bolovani, se apropie de isvor, se urcă pe bolovani, cari stau îngrămădiți asupra gurei canalului, și cu o mîndrie proprie Româncelor privește spre isvor. Moșul meu tremură. Îl întreb de ce? Și el îmi răs-punde.

— Eacă dîna isvorului! Doamne ajută! Mi se părea că vîd pe Ieana d'Arc pe rugul feroci-lor englezi.

Robinson.

Nr. 153. În vederea, că cu începerea anului școlastic curent s'a sporit numărul eleve-lor dela școala civilă cu internat a Asociațiunii astfel, că să arată trebuință de a se deschide și al treilea dormitor și în urmare și lipsa accentu-ată în raportul direcțiunii dela numita școală dtdo 8 Iulie a. c. Nr. 191 referitoare la institu-irea unei guvernante, ceea-ce în conformitate cu ș-ul 29 din regulamentul intern stabilit în șe-dința comitetului dela 16 Septemvrie a. c. Nr. 412 cade în competența comitetului; în vedere, că la acest comitet a intrat cu privire la pro-vederea acestui post cu datul 17 Septemvrie a. c. un ofert dela d-șoara Maria Urechia, absolventă a cursului normal din asilul „Elena Doamna“ și fostă profesoară, se pune la ordinea zilei împli-nirea unui post de guvernantă la internatul școalei civile de fete.

În considerarea, că d-șoara Maria Urechia în adresa sa dtdo 17 Septemvrie a. c. cere în-a-nte de toate a fi instituită de profesoară extra-ordinară pentru limba franceză, un post, la care comitetul ar ave să reflecteze numai în linia a doua, avînd a se gândi acum special la pro-vederea postului de guvernantă, secretarul II. propune postul de guvernantă la internatul șco-lei civile de fete susținute de Asociațiune, să se îndeplinească pe calea concursului, rămînînd a se face aceasta cu privire la posibilitatea ce este a se da elevelor de a se perfecționa și în con-ver-sațiunea franceză.

Di prim secretar G. Barițiu propune: În-a-nte de a se hotărî cestiunea în merit se însă-r-cinează directorul și directoara institutului se cheme la sine pe d-șoara M. Urechia și se sta-verească cu ea: dacă pre lîngă postul de in-structoară în limba franceză, este aplicată a primi postul de guvernantă, după-cum este staverit în ș-ul 30 din regulamentul intern al școalei, stabi-lit în ședința comitetului dela 16 Septemvrie a. c. Nr. 412 sau numai unele din afaoerile guver-nantei, apoi să-și dee opiniunea asupra cererii dinsei.

Punîndu-se cestiunea la vot. (Ex. Nr. 413/1887.)

— Se primește propunerea dlui prim-secre-tar G. Barițiu.

Nr. 154. Secretarul II prezintă cererea d-șoarei Azota Secula absolventă de clasa IV. normală a asilului „Elena Doamna“ de dtdo 16 Septemvrie a. c. de a fi denumită de profesoară la școala civilă de fete a Asociațiunii transilvane. (Ex. Nr. 415/1887.)

— Neîfiind în vacanță nici unul din postu-rile de profesoare dela acest internat, cererii pre-sente nu se poate satisface.

Nr. 155. Constatîndu-se necesitatea de a se mări edițiunea toaiei „Transilvania“ comitetul decide:

— Foaia Asociațiunii „Transilvania“ să se scoată cu începere dela 1 Septemvrie a. c. în câte 700 de exemplare.

Sibiiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
v.-president. secretar II.

Verificarea acestui proces verbal se încrede d-lor: Dr. II. Pușcar, Cosma, Barițiu.

S'a cetit și verificat. Sibiiu, în 21 Sep-temvrie 1887.

Dr. II. Pușcar m. p., P. Cosma m. p.,
G. Barițiu m. p.

Nr. 429/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 27 Septemvrie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, vice-preșe-dinte. Membrii prezenți: E. Macellariu, Z. Boiu, I. V. Russu, I. Popescu, B. P. Har-șian, G. Barițiu, C. Stezar, P. Cosma, I. St. Șiu-liu E. Brote.

Secretar: Dr. I. Crișian.

Nr. 156. Di Dr. D. P. Barcianu prin hîrtia de dtdo 21 Septemvrie a. c. abdice de postul de director al școalei civile de fete sus-ținute de Asociațiunea transilvană, pentru-că în „regulamentul intern pentru școala civilă de fete întemeiată și susținută în Sibiiu de Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“, votat de comitet în ședința dela 16 Septemvrie a. c. Nr. 412 și în concludul luat cu acela deodată, află pentru sine vot de neîncedere. (Ex. Nr. 419/1887.)

În legătură cu aceasta se prezintă și hîrtia d-șoarei baronesa Elena Pop de dtdo 27 Sep-temvrie a. c., prin care abdice de postul de di-rectoară a școalei civile de fete cu internat a Asociațiunii tot din motivul, pentru-că în regula-mentul intern pentru numita școală și în con-clusul luat cu acela deodată află pentru sine vot de neîncedere. (Ex. Nr. 423/1887.)

— Ambele adrese se predau uuei comisii în persoanele d-lor: E. Macellariu, Zaharie Boin și Dr. II. Pușcar, cu însărcinarea: să dee dlui director Dr. D. P. Barcianu și d-șoarei directoară Elena baronesa Pop explicațiunile de lipsă, că hotărîrile comitetului, la care se provoacă dînșii în adresele citate, nu învoalvă în sine nici un vot de neîncedere pentru dînșii și să-i capa-citeze a-și revoca abdicarea; pentru cazul unei insistări din parte-le pre lîngă abdicările făcute, comisiiunea se facă propuneri în ceea-ce privește pași ulteriori, ce ar fi să-i întreprindă comitetul în afacerea aceasta.

Nr. 157. Direcțiunea despărțimîntului III. (Sibiiu) al Asociațiunii transilvane prin adresa de dtdo 4/16 Septemvrie a. c. așterne suma de 197 fl. 29 cr. ce a încurs, ca venit curat dela balul dat cu ocaziunea adunării generale a Aso-ciațiunii ținute în Sibiiu (Ex. Nr. 409/1887).

— Suma de 197 fl. 29 cr. v. a. se trans-pune la cassa Asociațiunii, avînd a se adeveri primirea.

Nr. 58. Comitetul reuniunii române de cîntări din Sibiiu prin adresa de dtdo 13 Sep-temvrie a. c. Nr. 19 așterne suma de 210 fl. v. a. venitul curat dela concertul dat la 28 August a. c. în favorul Asociațiunii transilvane (Ex. Nr. 418/1887).

— Suma de 210 fl. v. a. se transpune la cassa Asociațiunii, avînd a se adeveri primirea și a se mulțumi în scris reuniunii române de cîn-tări pentru sprijinul dat.

Nr. 159. Tipografia archidieceșană din Si-biiu prin hîrtia de dtdo 24 Septemvrie a. c. așterne contul pentru semestrul I. al foii Asocia-țiunii „Transilvania“ în suma de 300 fl. 30 cr. (Ex. Nr. 422/1887).

— Se avisează la cassa spre plătire suma de 300 fl. 30 cr.

Sibiiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
v.-președinte. secretar
S'a cetit și verificat în ședința comitetului Asociațiunii transilvane dela 1 Octomvrie n. 1887.
Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
v.-președinte. secretar. II.

Nr. 431/1887.

Proces verbal.

al comitetului luat în ședința dela 29 Septemvrie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, v.-președinte. Membrii prezenți: E. Macellariu, Z. Boiu, G. Barițiu, Dr. Ilarion Pușcar, I. St. Șulțiu, P. Cosma, Ioan Popescu, C. Stezar, I. V. Russu, B. P. Harșian, Nicanor Frateș.

Secretar: Dr. Ioan Crișian.

Nr. 160. Comisiunea exmisă din ședința dela 27 Septemvrie a. c. Nr. 429 pt. prot. 156 raportează, că toate explicațiunile, ce le-au dat dlui Dr. D. P. Barcianu și domnișoarei baronesa Elena Pop, și toate silințele întru de a-i capa-cita să-și retragă abdicările prezentate comitetu-lui, au rămas fără rezultatul dorit, de oare-ce ambii au declarat în mod categoric, că neputînd vedî în dispozițiunile comitetului relative la schim-barea delegatului, la însărcinarea direcțiunii cu agende nouă, la numirea guvernanelor din par-tea comitetului, decât un vot de neîncedere față cu persoanele lor, nu pot a-și retrage abdicările dela direcțiune. Stînd astfel lucrul, comisiiunea se vede îndemnată a face propunerea: să se pri-mească abdicarea atît a dlui Dr. D. P. Barcianu dela postul de director cît și a domnișoarei Elena baronesă Pop dela postul de directoară. Membrul comitetului I. V. Russu face următo-rea contra-propunere, prezentată în scris: După-ce motivele de abdicere ale directorului și ale directoarei față cu interesele și importanța cau-sei publice școlastice, și încă chiar și în decur-sul anului școlastic, nu 'mi-se par justificate, propun: ca onoratul comitet să nu primească abdicările amintite, ci se invite atît pe director cît și pe directoară, ca în interesul institutului și al învoimîntului să-și continue activitatea lor pînă la finea anului curent.

În decursul discuțiunii se află a se desface propunerea comisiiunii în două părți: una în ceea-ce privește abdicarea dlui Dr. D. P. Bar-cianu, și alta în ceea-ce privește abdicarea do-mnișoarei baronesa Elena Popp, avînd a se pune separat la vot.

Urmînd votarea mai întâiu asupra propu-nerii membrului I. V. Russu fiind sprijinită nu-mai din partea membrului B. P. Harșian se votează pe rînd asupra celor două părți, în care s'a desfăcut propunerea comisiiunii, aducîndu-se următorul conclud:

a) referitor la abdicarea d-lui Dr. D. P. Barcianu: Comitetul deși nu află motivată ab-dicarea d-lui Dr. D. P. Barcianu, de oare-ce dispozițiunile luate nu se pot considera de vot de neîncedere pentru dînsul, dar' fiindcă dînsul și după explicațiunile date insistă la abdicere, — comitetul o primește cu regret;

b) referitor la abdicarea domnișoarei Elena baronesa Pop: Abdicarea se primește cu re-gret; considerînd însă, că anul școlar este în-ceput, și internatul nu poate sta fără suprave-ghiere, domnișoara baronesa Elena Pop este rugată, ca pînă cînd va fi comitetul în stare să îndeplinească acest post, să stea la locul seu, ceea-ce poate dura cel mult pînă la finea seme-strului prim al anului curent școlar.

Nr. 161. În legătură cu cele decise la punctul precedent și la propunerea aceiași co-misiiuni, comitetul decide:

— Oficiul de director al școalei civile de fete cu internat susținute de „Asociațiunea tran-silvană“ se încrede în mod interinal profesoru-lui provisor Septimiu Albini, acordîndu-i-se un adaus la salar în suma de 100 fl. la an, și un adaus de 50 fl. pe an la banii de cuartir, con-form concludului comitetului dtdo 16 Iunie 1886 Nr. 185.

Nr. 162. Delegatul comitetului în afacerile școlare, membrul Ioan Popescu, în considerarea necesității de a se începe fără amănare instruirea în piano a elevelor interne dela școala civilă de fete a Asociațiunii, cere cu graiul, ca comitetul în înțelesul ș. din regulamentul intern se denu-mească pe instructorii de lipsă.

— Provederea instrucțiunii în piano pentru elevele interne ale școalei se încrede și pentru anul curent școlastic d-lui G. Dima profesor se-minarial și domnișoarei Sabina Brote tot în con-dițiunile din anul trecut școlastic.

Sibiiu, d. u. s.

S'a cetit și verificat în ședința comitetului „Asociațiunii transilvane“ dela 1 Octomvrie n. 1887.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
v.-president. secretar.

(Va urma.)

Varietăți.

(Pseudo-Papa Ioana.) Un scriitor ger-man dice: „Dacă aș fi acusat, că am furat tur-nul bisericii Notre Dame din Paris și atunci ar trebui să mă apăr, pentru-că nu există absur-ditate, care prin desele repețiri, să nu devină credibilă înaintea oamenilor“. Cam așa stăm astăzi și cu povestea altfel foarte cunoscută cu pseudo Papa Ioana, despre care și între va-rietățile din nr. 226 al „Tribunei“ s'au dis în-tr'alte următoarele:

„După Papa Leon IV în anul 885 și în-a-ntea suirii pe scaun alui Benoit III. scaunul pontifical fu ocupat doi ani, de o femeie anume Ioana, născută în Maenta, care dobîndind cuno-scințe întinse, intră în tagma bisericească sub numele de Ioan d'Anglita. Isbui a-și ascunde sexul, ajunse la demnitățile eclesiastice și fu ales Papă sub numele de Ioan al VIII.... această femeie deveni îngreunată și născu în mijlocul unei procesiuni, dîndu-i-se astfel pe față înșelă-toria sa“ etc.

Din numele „Benoit“ (în loc de „Bene-dict“) ese cu destulă siguranță la iveală, că în „Tribuna“ aceste amănunte au trecut din vre-un diar din România, care le-a luat din vre-un diar francez, căci în franțuzesce se dice „Be-noit“ în loc de „Benedict“.

Scim, că mitul, preste tot, iubesc contra-rietățile cele mai acute, așa și în povestea acea-șta, cea mai înaltă dignitate preoțească e împreu-nată cu infamia ce ar fi provenit, dacă Ioana întru adevăr ar fi ocupat scaunul papal, ba ceea-ce e mai mult încă, dacă cu ocaziunea unei procesiuni ar fi născut chiar în mijlocul dru-mului.

Această minciună convențională, scornită de dușmanii creștinismului și ai bisericii catolice în deosebi, s'a putut acredita, pentru-că au fost tot-deauna oameni, gata de a o crede și destul de nesciutori, pentru-ca să o poată crede. E însă destul să cunosc cronologia pontificilor romani, pentru-ca să ese adevărul la iveală.

Cine nu cunoaște cronologia pontificilor ro-mani, o poate afla exactă în operele istoricilor: Blondel, Leibnitz, Neander, Eckart, Bayle, Döllinger ș. c. l. Edestul să ne pro-vocăm numai la acest din urmă, despre care cu drept putem dice: „et est ab hoste doceri“.

Istoria adevărată și imparțială ne spune, că după moartea lui Leon IV îndată la 44 de zile (885 Sept. 1) unanım a fost ales de pontifice Benedict III. Cum a putut asadar femeia aceea să domnească doi ani, cinci luni și patru zile? Cum de nu s'a aflat cineva, ca să însemne pe paginile istoriei domnirea grotescă a Ioanei atunci îndată, și nu mai târziu? Lui Photiu din Con-stantinopol îi era tocmă bine venită ocaziunea, de a folosi infamia aceasta de argument contra bisericii, de care s'a fost desbinat, și el, chiar din contră, în epistola scrisă episcopului Beda recu-noaște, că următorul imediat al lui Leon cel re-nunit în scaunul papal a fost aschetul Bene-dict III.

E sciut, că biserica sf. Petru este de o ju-mătate milă de pămînt departe de cea din La-teran, că pontificii în timpul acela au avut lo-cuința în Lateran, și că Bonifaciu IX (1389—1404) a transpus locuința pontificală în Vatican. Cum a putut asadar să meargă Ioana cu procesia din Vatican la biserica laterană? căci povestea din cestiune așa ne spune.

E de notat și aceea, că unii dintre calu-minatori o desemnează adese-ori cu tiara pe cap, pînă-ce coroana pontificală abia sub Clemente V (1303—14) s'a întregit cu tiara.

Apoi unii afirmă, că e de origine engleză, alții că s'a născut în Maenta; unii o numesc Iudit, alții Agneta, ear' alții Isabela. Mai dic și aceea, că 'și-a dobîndit cunoscințele înalte în Atena, pînă-ce istoria ne spune, că Mihail Bardas numai în a. 859 a instituit școala cea renumită din Atena, adevă la doi ani după începutul dom-nirii Ioanei.

Atîta din istorie. Dar' să ne provocăm și la rațiune. Au nu e absurditate ne mai pome-nită, ca o femeie să moară așa, precum ne spune povestea, că a murit Ioana? Săpienti sat. Apoi cine poate crede, că o persoană înaltă la o astfel de demnitate, după o moarte atît de pocită și repentină, să se fi înmormîntat la moment, în fața locului, precum ne spune povestea.

Dar', în sfîrșit, această minciună conven-țională o spun cei-ce nici ei n'o cred, și o cred aceia, căroră puțin le pasă de adevăr. T. Bie.

Posta redacțiunii. Dnii Z. M. în Sobeșul-săseșc. Anunțul trimis numai în partea taxabilă a diarului se poate publica.

O mulțime de falsificări și imitări de pi-ile elvețiene ale apotecarului R. Brandt, ce sînt în general cunoscute ca cel mai plăcut și bun și totodată cel mai ne-vinovat mijloc purgativ, s'au constatat în timpul din urmă, și au fost în parte și pedepsite pentru violarea marcei și pentru înșelăciune. Există un număr întreg de vîndători, care mai nainte aveau preparatul veritabil, dar' astăzi îl suspicionează și caută a-și vinde propriul lor fabricat. Drept aceea publicul nu poate fi destul de precaut cu privilegiul cumpărării pilulelor elvețiene. Să fie totdeauna cu băgare de seamă la etichetă, care consistă dintr-o cruce roșie vîp-sită alb și e provăcută cu subscrierea lui R. Brandt.

Redactor responsabil: Adrian Cașoltanu.

Economie.

Piața din Brașov, 28 Octom. Grâu hectolitra fl. 5.20, grâu mestecat fl. 3.40, secara fl. 3.30, orz fl. 3.30, ovės fl. 1.70, encuruzul fl. 4.—, málaiul fl. 4.50, mazerea fl. 5.80, lintea fl. 6.70, fasolea fl. 4.—, crumpenele fl. —.75 carnea de vită p. kilo 32 cr., carnea de porc 40 cr., carnea de berbec 24 cr.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 29 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 46.1/2 cr. până 47.— cr., de mijloc 47.— cr. până 47.1/2 cr., ușori 47.— cr. până 47.1/2 cr., marfă țărănească, grea 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară 43.1/2 cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 44.1/2 cr. până 46.— cr., transito de mijloc 44.1/2 cr. până 45.— cr., transito ușori 42.— cr. până 43.— cr., îngrăsați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 17 Octomvrie v. 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. în aur	prețul lei
Emberico	Peirano	Grâu	3500 61	10.—	—
"	Carnavali	"	6000 59	9.10	—
"	G. Mendl	"	3900 60	10.—	—
Vrioni	"	"	1800 61	10.20	—
Vechsler	Nicolaidi	"	3550 61 1/2	11.10	—
Grosovici	Negroponte	"	1350 63	11.25	—
L. Dreifus	Feitler	"	5000 58 1/2	9.25	—
Matei	G. Mendl	"	2450 61	10.20	—
Vrioni	L. Dreifus	"	1000 62 1/2	11.20	—
Vamvuri	G. Mendl	"	3900 60 1/2	10.22 1/2	—
Dimitriadi	"	Secară	5000 60 1/2	6.95	—
Bluman	Cohen	"	5000 58	6.55	—
Arion	Feitler	"	14000 59	9.90	—
Politi	Pauli	"	4200 58 1/2	6.35	—
Eisenstein	Peirano	Orz	6400 50 1/2	5.36	—
Tetene	Ottoman	"	5250 44 1/2	4.54	—
Dimitriadi	Corman	"	3000 51	5.55	—

Agiul 13.55—13.60 la %.

LOTERIE.

Tragerea din 29 Octomvrie st. n.

Timișoara: 55 61 46 67 26.

Viena: 46 79 2 20 74.

Cursul pieței din Sibiu

din 31 Octomvrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.55	vând.	8.58
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.10	"	1.11

Bursa de București.

29 Octomvrie — 4 oare p. m.

Renta	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	—	—
Împrumutul Municipal 5%	—	—
Împrumutul func. rurale 7%	—	—
Scrișuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
" 6%	—	—
" 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei vârs. într.)	—	1037.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	—	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vârs.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vârs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)	—	—
Oblig. Casei Pensiunilor	—	—
Agio.	13.95	13.85

Schimb

Londra 3 luni	25.16 1/4	—
" cek	25.35	—
Paris 3 luni	99.40	—
" cek	100.05	—
Berlin 3 luni	123.60	—
" cek	124.40	—
Viena	2.02 1/2	—
Agio.	13.90	—

Bursa de Budapesta

din 29 Octomvrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	99.70	—
" " " 5%	86.50	—
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113.—	—
Bonuri rurale ung.	104.—	—
" " " cu cl. de sortare	104.—	—
" " " bănațene-timșene	104.—	—
" " " cu cl. de sortare	104.—	—
" " " transilvane	104.—	—
" " " croato-slavone	104.—	—
Împăgubire pentru dijma ung. de vin	99.25	—
Împrumut cu premiu ung.	122.75	—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	123.—	—
Rentă de hârtie austriacă	81.50	—
" " argint austriacă	82.50	—
" " aur austriacă	111.75	—
Losurile austr. din 1860	135.—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	883.—	—
" " de credit ung.	286.25	—
" " " austr.	281.60	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	102.—	—
Galbeni împărătești	5.90	—
Napoleon-d'ori	9.91	—
Mărci 100 imp. germane	61.50	—
Londra 10 Livres sterlingi	125.29	—

Bursa de Viena

din 29 Octomvrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	99.75	—
" " " 5%	85.60	—
Împrumutul căilor ferate ung.	149.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113.50	—
Bonuri rurale ung.	104.40	—
" " " cu cl. de sortare	104.—	—
" " " bănațene-timșene	104.—	—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—	—
" " " transilvane	104.30	—
" " " croato-slavone	104.25	—
Împăgubire pentru dijma ung. de vin	—	—
Împrumut cu premiu ung.	123.—	—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	123.—	—
Rentă de hârtie austriacă	81.50	—
" " argint austriacă	82.50	—
Rentă de aur austriacă	111.60	—
Losuri austr. din 1860	135.—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—	—
" " de credit ung.	286.—	—
" " " austr.	281.—	—
Galbeni împărătești	5.93	—
Napoleon-d'ori	9.91	—
Mărci 100 imp. germane	61.45	—
Londra 10 Livres sterlingi	125.15	—

Concurs.

[503] 4—6

La școala rurală privată din Valeni, districtul Romanului, (în România), are a se ocupa postul de dirigent și învățător pentru cursul superior al învățământului primar, împreună cu curs elementar și practic de agronomie.

Emolumentele: Salar anual 1800 lei v. r. cu adaosuri cuincuenale de 100 lei v. r., locuință cu 2 fălci de pământ și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa acest post se vor adresa, până la finea anului curent, către patronul școalei, Domnul Victor Styrcea, la Cernăuți în (Bucovina), legitimându-se asupra studiilor făcute la un institut pedagogic, asupra cunoștințelor teoretice și practice în agronomie, și eventual asupra calificărilor, în serviciul de până acum.

Cernăuți, în Octomvrie 1887.

Cea mai bună [448] 14

Hârtia de țigarete
[e veretabilul]

LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru că nu are în compoziția sa nici o materie stricăcioasă.

W. Pisterer,
Sibiu, [501] 8

Piața mică Nr. 9,
își recomandă

bogat asortatul seu deposit de ghetă în marfă excelentă

cu prețuri foarte moderate

Comandă se efectuează prompt după arătarea măsurii în 24 de oare.

Librăria

Henric Zeidner,
târgul grâului Nr. 554 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provădit cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și diare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundent pentru scris și desen.

Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuează prompt prelungă rabate corespunzătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiilor următoare apărute:

Basmele Românilor, Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul, profesor gimnazial: Curs de limba maghiară pentru școalele gimnaziale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Töpler, metoda lui Ahn, legat 1.—	broș. —90
Cântece de Iroși la născerea Domnului, împreună cu câteva cântări naționale	—10
Dogariu D. și Dăriu I.: Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de școală. Edițiunea II. revădită, corectată și înăvuită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revădită, corectată și înăvuită (sub tipar)	—20
Dogariu D.: Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numeri întregi de o numire, cu numeri decimali și cu numeri de mai multe numere	—35
Dăriu I.: Aritmetică, pentru anii din urmă ai școalei primare	—45
Dăriu I.: Arion sau culegere de 187 cântări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător.	—10
— Micul cântăreț în biserică	—10
Dorca: limba germană, legat.	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan, profesori: Geografia pentru școalele populare române, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian: Chimia anorganică, lucrată pe baza teoriilor mai nouă și întocmită pentru școalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan: Geografia pentru școalele medii, prelucrată pe baza planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țările dimprejurul Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C.: Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de rețete (fl. 3.—) acum numai	—80
— Cântece de Iroși; broșurat, edițiunea II.	—10
— Întâmplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Pășunile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea întresantă	—10

Succesor al librăriei

[311] 17

H. Dressnandt,
târgul grâului Nr. 556 în Brașov,

Lengeru I.: Despre metri în poeziile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George, învățător: Economia Câmpului și grădăritul pentru școalele populare, cu mai multe ilustrațiuni	—25
Moldovan S.: Istoria Ungariei, în legătură cu istoria universală pentru școalele populare	—26
Pop Nicolau Dr.: Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru școalele populare. Edițiunea 6-a cu charta Ungariei	—35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru școalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istorie și geografie pentru clasele gimnaziale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Români	—25
Tacit I. Corneliu: Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnazială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnazială	1.—

Brandner A.: Elena, Polca franceză p. Pfte.	—35
Paba F. Z.: Potpourri din melodii naționale române p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici: Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90

Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografiat în colorii după fotografia	—20
Fotografii din Brașov, Cabinet	—50
Posa lui Andrei Baron de Șaguna, Arhiepiscop și Metropolit al Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40